

Сельська А.А., 41 ПМ група

Науковий керівник: Мирненко Ю.П., ст.викладач

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постанова проблеми. Де саджати той або інший сорт винограду у залежності від кліматичних умов та структури ґрунту.

Мета статті. У статті розглядаються, які найбільш ефективні методи отримання великого врожаю, у якому направленні саджати виноградні ряди, яку роль у виноградарстві має зрошення винограднику.

Основні матеріали дослідження. У статті розглядаємо розрахунки поливної норми. Є багато формул та методик. Скористаймося однією, де поливну норму можливо розрахувати за формулою:

$$M = 100 \cdot a \cdot H(B - b), \quad (1)$$

де m – поливна норма, $m^3/га$;

a – середнє значення об'ємної маси зволоженого шару ґрунту;

H – глибина зволоженого ґрунту під час поливу, m ;

B – середнє значення НВ (% сухої маси ґрунту);

b – фактичний рівень перед поливної вологості ґрунту.

Найбільша сила росту та максимальна врожайність виноградних кущів спостерігається при зрошенні виноградників. Без поливу буває складно виростити високо штабові кущі. Зрошення важливо для молодих виноградників, які мають слабку кореневу систему, погано переносять недолік вологи у ґрунті. Для утворення оптимальних умов росту винограду та ефективності в економії добрив та підкорму, зрошення проводять способом крапельного зрошення. У якості водопроводу використовують каркас шпалери, по якому прокладають пластмасові труби з крапельницями, які опускаються. Правильно складаючи зрошення та добрива, можливо прискорити розвиток кущів, добитися більш раннього вступу їх у повне плодоношення. При поливі у ранній весняний період зменшується шкідлива дія весняних приморозків на виноградні рослини. Розрізняють поливи вегетаційні та вологозарядкові. Основна мета вегетаційних поливів – підтримати визначену вологість ґрунту літом. Оптимальною для винограду вважають вологість ґрунту 70 - 75 %. У результаті спостережень встановлено, що найбільш гостру необхідність у волозі виноградні рослини потребують у самому початку вегетації. Тому полив необхідно провести до початку розпуску бруньок. Після цвітіння виноградна рослина потребує підвищену потребу у волозі. У цей час проводять перший вегетаційний полив. Наступний полив необхідно проводити безпосередньо перед початком розм'якшення та крашення ягід. Поливати виноград під час цвітіння або перед його початком не рекомендується, так як це викликає сильне осипання квіток. У дуже посушливе літо можливо поливати у момент росту ягід. Зупиняють поливи за 2 - 3 тижні до збору врожаю. За один полив ґрунт повинен пропитатися на всю глибину залягання основної маси коренів - приблизно 80 - 100 см. Поливати виноград рекомендується 2 - 3 рази за літо так, щоб глибоко промочить землю. Краще всього виконувати крапельний полив через дренажні труби.

Висновки. Таким чином зрошення саджанців винограду є найефективнішим агротехнічним прийомом.

Список використаних джерел.

1. Турянский Г.Ф. Режим и способы орошения виноградников/Г.Ф.Турянский.- Київ, «Урожай», 1967. – с.13-21
2. Хилькевич Н.Н. Приусадебное виноградарство/Н.Н.Хилькевич.- Симферополь, Крымиздат, 1959. – с.17-20